

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 25C/219/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112237907
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1112237907.1

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa C. Y., L.. XX.XX.XXXX, bývajúceho v I., P. XXX, zastúpeného JUDr. Lubomírom Müllerom, euroadvokátom, so sídlom v Prahe, Symfonická 1496/9, proti odporcovi Slovenskej republiky - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody vo výške 6,09 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Odporca je **p o v i n ť** nahradit' navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 24,23 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.11.2012 domáhal voči odporcovi zaplata sumy 6,09Eur s príslušenstvom titulom náhrady nákladov výkonu trestu a trestného konania. Dôvodil, že podľa potvrdenia Notárskeho úradu JUDr. Svätoslava Niroda v Michalovciach zo dňa 15.02.2012, sa stal dedičom po nebohom otcovi C. Y., spolu so X. Y. S. C. T.. Jeho nebohý otec bol rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice zo dňa 23.09.1957, sp. zn. T 126/57, uznaný vinným zo spáchania trestného činu nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne. Vojenský obvodový súd Košice rozsudkom zo dňa 27.06.1958, sp. zn. T 64/58, v znení rozsudku Vyššieho vojenského súdu v Trenčíne zo dňa 17.08.1958, sp. zn. To 207/58, uznal nebohého otca navrhovateľa vinným z toho istého trestného činu a odsúdil ho na trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov nepodmienečne a zároveň mu uložil trest straty čestných práv občianskych na dobu 3 rokov. Zmienené rozsudky súdov boli vo výroku o treste zrušené uznesením Vojenského obvodového súdu Prešov zo dňa 25.04.1991, sp. zn. 4Rtv 18/91, a tento súd rozsudkom zo dňa 26.06.1991, sp. zn. 4T 60/91, odsúdil nebohého na trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiac nepodmienečne. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 25.10.2011, č.k. 1Nt 9/2011-128, zrušil v celom rozsahu rozsudok Vojenského obvodového súdu Košice zo dňa 23.09.1957, sp. zn. T 126/57, a uznesením zo dňa 21.12.2011, č.k. 1T 112/2011-7, trestné stíhanie zastavil. Okresný súd Prešov zrušil i rozsudok Vojenského obvodového súdu Košice zo dňa 27.06.1958, sp. zn. T 64/58, a to uznesením zo dňa 23.09.2011, č.k. 41Nt 11/2011-31, a trestné stíhanie nebohého C. Y. uznesením zo dňa 10.01.2012, č.k. 2Tv 1/2012-13, zastavil. Nebohý bol čiastočne odškodnený rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 08.02.1994, č. 6318/93-91/1356, avšak toto sa netýkalo jedného mesiaca väzenia, za ktorý navrhovateľ požiadal odporcu o odškodnenie dňa 27.04.2012, keď náklady za mesiac výkonu trestu predstavovali

sumu 4,98 Eur a náklady trestného konania sumu 13,28 Eur, spolu 18,26 Eur, z ktorej však navrhovateľovi patrí len podiel o veľkosti 1/3, t.j. 6,09 Eur.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 05.12.2012 navrhovateľ zobral návrh v časti zaplatenia sumy 3,93 Eur späť dôvodiac, že rozhodnutím č. 20173/2012-1531/11, zo dňa 06.11.2012 mu odporca priznal ako náhradu trov trestného konania a trov výkonu trestu odňatia slobody sumu 3,93 Eur ako podiel 1/3 z čiastky 355,-Kčs (200+155). Vzhľadom na túto skutočnosť navrhol zastaviť konanie v časti zaplatenia istiny 3,93 Eur. Keďže odporca pristúpil k výplate sumy 3,93 Eur krátko po podaní žaloby na súd navrhovateľ netrval na úhrade úroku z omeškania, pričom naďalej zotrval na nároku na zaplatenie sumy 2,16 Eur (ako rozdielu medzi uplatňovanou istinou 6,09 Eur a odporcom uhradenou sumou 3,93 Eur), keď mal za to, že mu vznikol nárok na dve paušálne náhrady trestného konania (2x200 Kčs), keďže išlo o dva rôzne prípady.

Konajúci súd uznesením zo dňa 31.05.2013, č.k. 25C 219/2012-15, zastavil konanie o návrhu navrhovateľa v časti zaplatenia istiny vo výške 3,93 Eur a v časti úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 6,09 Eur od 28.10.2012 do zaplatenia.

Písomným podaním zo dňa 19.06.2013 navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť dôvodiac, že mu odporca dodatočne priznal i sumu 2,16 Eur tvoriacu po čiastočnom späťvzatí návrhu predmet sporu. Zároveň navrhol zastaviť konanie a priznať mu náhradu trov konania v sume 97,10 Eur za 4 úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie, podanie žaloby na súd, a dve podania na súd zo dňa 05.12.2012 a 19.06.2013, keďže celý spor vznikol v dôsledku správania sa odporcu, ktorý až po podaní návrhu na súd splnil svoju povinnosť a poskytol navrhovateľovi plnenie v ním uplatnenej výške.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods.2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí, v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods.3 veta prvá O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Súd prihliadal na dispozitívny úkon navrhovateľa, ktorý zobral návrh na začatie konania (o zaplatenie 2,16 Eur) v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania, na ktorom by bola vec prejednávaná, z dôvodu ktorého nebol potrebný súhlas odporcu s týmto späťvzatím. Súd preto s poukazom na § 96 ods. 1 veta druhá O.s.p. konanie o návrhu navrhovateľa zastavil.

- 3 -

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 150 ods.2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Zákonné ustanovenia § 96 ods. 1,2 O.s.p. rešpektujú navrhovateľa ako dominus litis. Späťvzatie návrhu na začatie konania je procesným úkonom navrhovateľa voči súdu, vo vzťahu ku ktorému nie je súd oprávnený skúmať dôvody, ktoré navrhovateľa viedli k tomuto úkonu, keďže je jeho povinnosťou skúmať iba to, či a ktorý účastník konania zavinil z procesného hľadiska zastavenie konania; otázkou dôvodnosti podaného návrhu na začatie konania z hľadiska hmotného práva sa súd nemôže zaoberať, nakoľko by išlo o posúdenie nároku vo veci samej a v takom prípade by súd i po zastavení konania ďalej skúmal opodstatnenosť nároku vo veci samej.

Pokiaľ dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách a vyriešiť ju v rámci právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 146 ods. 2 O.s.p. Podľa predmetného ustanovenia v zásade platí, že z procesného hľadiska navrhovateľ späťvzatím žaloby nesie procesné zavinenie na zastavení konania, ak nepreukáže, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie odporcu.

V danej veci je zrejmé, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania v časti zaplatenia sumy 3,93 Eur s prísl. späť z dôvodu, že odporca pristúpil k výplate tohto plnenia, a to s poukazom na rozhodnutie odporcu zo dňa 06.11.2012, č. 20173/2012-1531/11. Z neho vyplýva, že odporca priznal navrhovateľovi ako osobe oprávnenej odškodnenie podľa § 23 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii za jeden mesiac a jeden deň odňatia slobody, keď titulom náhrady trov trestného konania mu priznal sumu 200,- Kčs a titulom náhrady trov výkonu trestu odňatia slobody sumu 155 Kčs, spolu 355 Kčs, t.j. 11,78 Eur, z toho podiel 1/3 pre navrhovateľa predstavuje sumu 3,93 Eur. Navrhovateľ dodatočne zobral späť i zvyšnú časť návrhu o zaplatenie 2,16 Eur, tvoriacu po čiastočnom späťvzatií žaloby predmet sporu, pri ktorom úkone však nepreukázal zavinenie odporcu. Navrhovateľ síce ako dôvod späťvzatia návrhu uviedol dodatočnú úhradu sumy 2,16 Eur odporcom, avšak túto skutočnosť nijako nepreukázal, čím nepreukázal z procesného hľadiska zavinenie odporcu na zastavení konania.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je súd toho názoru, že v časti zastavenia konania o zaplatenie sumy 3,93 Eur s prísl. zavinil procesne zastavenie konania odporca, ktorý navrhovateľovi po podaní návrhu na súd vyplatil túto peňažnú čiastku, a v časti zastavenia konania o zaplatenie sumy 2,16 Eur zavinil procesne zastavenie konania navrhovateľ, keď zobral návrh späť bez preukázania, že k tomuto úkonu došlo pre správanie sa odporcu po podaní žaloby na súd, čím by mu vzniklo právo na náhradu trov konania voči odporcovi len za úkony súvisiace s návrhom na zaplatenie sumy 3,93 Eur. Náhrada trov konania potom spočívala v náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľa v sume 24,23 Eur, za 1 úkon právnej služby á 16,60 Eur, a to písomné podanie na súd - žaloba zo dňa 14.11.2012 (podľa § 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky MS č.

- 4 -

655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška"), + 1 x režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) á 7,63 Eur.

Súd prihliadal na tú skutočnosť, že prebiehajúce konanie (sp. zn. 25C 219/2012) spĺňa znaky tzv. drobného sporu definovaného ustanovením § 200ea ods. 1 O.s.p. Zákon pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. predpokladá splnenie dvoch zákonných podmienok, z ktorých prvou je charakter sporu (ide o drobný spor, ako v danej veci) a druhou, že trovy konania sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke (v danej veci právny zástupca navrhovateľa vyúčtoval trovy právneho zastúpenia na sumu 97,10 Eur). Keďže zákon bližšie podmienky pre nepriznanie alebo zníženie náhrady trov konania neupravuje, posúdenie splnenia konkrétnych podmienok pre postup súdu podľa takejto úpravy je výlučne na úvahe súdu; určitý návod pritom možno hľadať v právnej úprave predpisov Európskej únie. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 zo dňa 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, zdôrazňuje zásadu, že úspešnému účastníkovi sa priznávajú účelne vynaložené trovy konania a sleduje sa zníženie neprimeraných trov, ktoré sú v drobných sporoch voči pohľadávke neprimerané. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť

totiž vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, pričom nemôže prevažovať záujem navrhovateľa na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta.

Zohľadniac ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a vyššie uvedené hľadiská súd preto znížil uplatnené trovy právneho zastúpenia navrhovateľa, pričom bral zreteľ i na to, že okrem prebiehajúceho konania navrhovateľ na tunajšom súde vedie i spor pod sp. zn. 21C 220/2012, týkajúci sa rovnakých účastníkov, ktorý vychádza z rovnakého skutkového základu, v ktorom splnomocnil právneho zástupcu JUDr. Lubomíra Müllera zastupovaním na základe totožného plnomocenstva a navrhovateľ pri podaní žaloby k nej nepripojil žiadne listinné dôkazy na podporu svojich tvrdení. Súd považoval trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v priznanej sume 24,23 Eur za primerané k hodnote predmetu sporu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I na Krajský súd, v Bratislave. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods.1 O.s.p.).

V Bratislave, 27. júna 2013

Mgr. Patricia Skotnická

sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: